

1. ΠΟΙΑ Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Μέσο: . . . . . ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/09/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 15/09/2023

Σελίδα: 14

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Ποια η διακυβέρνηση για την κλιματική κρίση;

Τα ρεκόρ υψηλών θερμοκρασιών που βιώσαμε το φετινό καλοκαίρι σε συνδυασμό με τις καταστροφικές πυρκαγιές που ακολούθησαν και τις πρόσφατες βιβλικές πλημμύρες αποδεικνύουν περτίτρανα ότι η κλιματική κρίση αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή ασφάλειας της εποχής μας. Θάνατοι, τραυματισμοί, κατεστραμμένες υποδομές και εκατοντάδες εκτοπισμένοι, που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, παραπέμπουν σε συνθήκες πολέμου, που η δική μου γενιά epαίρετο ότι δεν έζησε ποτέ.

Η επιστήμη έχει προ πολλού προειδοποιήσει για τους κινδύνους της ανεπαρκούς προετοιμασίας και τo δυσανάλογο

ΓΝΩΜΗ

ΤΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑΣ
ΔΟΥΣΗΣ

κόστος για την οικονομία και την κοινωνία που επιφέρει η αδράνεια, έναντι της πρόληψης. Έχει επίσης υποδείξει τι απαιτείται για την αναχαίτιση της κλιματικής κρίσης: συνεργασία, γενναία χρηματοδότηση και άμεση διακοπή του εθισμού στα ορυκτά καύσιμα με γρήγορη στροφή σε καθαρές μορφές ενέργειας. Ταυτόχρονα, χρειάζεται κατάλληλη προετοιμασία για την προσαρμογή στην κλιματική απορρύθμιση που έχει ήδη συμβεί, ενίσχυση της ανθεκτικότητας της κοινωνίας, των πόλεων, των υποδομών αλλά και των παραγωγικών τομέων της οικονομίας.

Δυστυχώς, ο δημόσιος διάλογος για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης εξακολουθεί να είναι αναϊμικός. Συνήθως εξαντλείται σε ευτελείς πολιτικές αντιπαραθέσεις, όταν η ζημιά έχει ήδη συμβεί, και σε αλληλεπίρριψη ευθυνών, χωρίς να εστιάζει στην επόμενη μέρα. Ενδεικτικό είναι ότι τις παραμονές των εθνικών εκλογών, η κλιματική κρίση ελάχιστα απασχόλησε τον πολιτικό λόγο και τις προγραμματικές θέσεις των κομμάτων, ενώ η πλειονότητα των δηλώσεων των πολιτικών αρχηγών περιορίστηκε σε θέματα ενεργειακής ασφάλειας και ενεργειακών επενδύσεων – πράσινων και μη –, χωρίς ουσιαστική αναφορά στην προστασία από τις καταστροφικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Επιπλέον, ουδέποτε συζητήθηκε αν και κατά πόσο εφαρμόστηκαν όλα τα σχέδια που έχουν κατά καιρούς εκπονηθεί – όπως για παράδειγμα η Εθνική

Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή –, αν ήταν επιτυχημένα ή αν έχουν κενά που θα πρέπει να συμπληρωθούν ή να διορθωθούν κατά την αναθεώρησή τους. Ουδέποτε εξετάστηκε σοβαρά τι δεν πήγε καλά στη διαχείριση του «Ιανού», της πλημμύρας της Μάνδρας, της φωτιάς στο Μάτι και της φωτιάς στη Βόρεια Εύβοια και πώς θα θεραπευτεί ο κατακερματισμός αρμοδιοτήτων και υπηρεσιών, που δυσχεραίνει τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και τον αποτελεσματικό συντονισμό τη δύσκολη ώρα. Από τον δημόσιο διάλογο απουσιάζει επίσης το θέμα της εφαρμογής του Εθνικού Κλιματικού Νόμου, ο οποίος θέτει για την κυβέρνηση και τις δημοτικές Αρχές νέες υποχρεώσεις, εναρμονισμένες με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές επιταγές.

Ο ρυθμός με τον οποίο συντελείται η κλιματική απορρύθμιση στη χώρα μας επιβάλλει τον (επανα) σχεδιασμό της διακυβέρνησης για την αναχαίτιση της κλιματικής κρίσης με βάση τα νέα δεδομένα και με αξιοποίηση των επιστημονικών στοιχείων. Σε αντίθεση με τα πολιτικά κόμματα, η επιστημονική κοινότητα όχι μόνο είναι ομόφωνη αλλά έχει συνασπιστεί σε ένα διεπιστημονικό δίκτυο, το οποίο συλλέγει και επεξεργάζεται τα δεδομένα, συνθέτει και εξελίσσει την ερευνητική δραστηριότητα. Εργάζεται όμως απομονωμένη στην ουσία, καθώς δεν υπάρχουν δίαυλοι συστηματικής επικοινωνίας με την πολιτική και την κοινωνία. Οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των υφιστάμενων δεσμεύσεων μαρτυρούν ότι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής δεν αποτελεί τελικά αντικείμενο επιστημονικού ενδιαφέροντος μόνο, αλλά βαθύτατα πολιτικού. Και το ερώτημα που τίθεται είναι αν οι κυβερνήσεις μαζί με τις περιφερειακές και τις δημοτικές Αρχές είναι σε θέση να προστατεύσουν την κοινωνία από την κλιματική αλλαγή, να επεξεργαστούν και να εφαρμόσουν ένα στρατηγικό σχέδιο διακυβέρνησης της κλιματικής κρίσης, το οποίο όχι μόνο θα ξεπερνά τα όρια ενός εκλογικού κύκλου και τις κομματικές αγκυλώσεις, αλλά θα αναθεωρείται και θα βελτιώνεται σε τακτά διαστήματα ώστε να είναι ικανό να προλάβει την επόμενη καταστροφή.

Η Εμμανουέλα Δούση είναι καθηγήτρια ΕΚΠΑ, διευθύντρια της έδρας UNESCO για την κλιματική διπλωματία και ειδική σύμβουλος στο **ΕΛΙΑΜΕΠ**